

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ МАКСИМА,
РУСЛАНА ТА ОЛЕКСІЯ

ГАЗЕТА ЧЕСНИХ НОВИН

30 жовтня 2025 року №44

РЕПОРТАЖ З БЛАГОДІЙНОГО
ЯРМАРКУ

KOZIATYN.INFO

ЯК ВУЙНА СТАЛА ПЕРЕМОГОЮ, А БОГУДЗЕНКА — ЛИСТОПАДІВКОЮ: ІСТОРИЧНІ НАЗВИ СІЛ КОЗЯТИНЩИНИ

► Понад десять сіл колишнього Козятинського району втратили свої первісні назви, а за період незалежності лише одне з них повернуло собі історичне найменування.

► Так Комсомольське стало Махнівкою. Розповідаємо, як колись називалися наші села і чому їх перейменовували

с.4

До 1945 року Йосипівка називалася Юзефівкою. Навіть цукроварня поруч досі називається Юзефо-Миколаївською

РЕКЛАМА

UTC
PROCESSING
EQUIPMENT

Козятинський машинобудівельний завод, ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ

- інженера-технолога металообробки;
- інженера-технолога зі зварювання;
- слюсара механо-складальних робіт;
- електрозварювальників;
- МОНТАЖНИКІВ (на об'єкти);
- фрезерувальників;
- будівельників;
- різноробочих;
- токарів;
- слюсарів;
- кочегара (1200 грн. зміна. Графік роботи - 1/2).

Забезпечуємо:

- Бронювання та стабільну заробітню платню,
- Харчування або компенсацію обідів,
- Іногородніх - житлом.

Катерина
+380 (98) 939 99 93Світлана
+380 (50) 313 40 42

«Цінуй осінь, бо нам її вибороли»

ІРИНА ШЕВЧУК

Втретє волонтери Козятинщини об'єдналися і влаштували масштабний благодійний ярмарок у Козятині під назвою «Цінуй осінь, бо нам її вибороли». Локація незмінна — територія у центрі міста біля магазину «Фора». Як і минулі рази, підготувалися на славу — столи, які стояли біля супермаркету, гнулися від смаколиків. Тут і м'ясо, і духмяна випічка, і солодощі, і сувеніри. Навіть кімнатні рослини продавали. А за донат волонтери пригощали наваристим пловом, ароматною гарбузовою кашею та гарячим глінтвейном.

— Мета акції — звернути увагу людей на волонтерів, — розповідає волонтер «Церкви спасіння» Світлана Романова. — Це той самий фронт, який люди тримають уже четвертий рік. І волонтери також потребують підтримки. Це люди, які безкоштовно кожного дня йдуть і

працюють — готують їжу для нашого війська. І, повірте, потреб не меншає, а навпаки, більшає. Ми маємо всі бути волонтерами, тому що війна продовжується, війна на виснаження і дуже багато роботи. Гарно підготувалися, запросили ще волонтерів, які співпрацюють з нами. Віримо, що нам все вдасться, дякуємо Богу за погоду.

За словами Світлани Романової, кошти, виручені на ярмарку, підуть на потреби волонтерів. Адже і репорт пакети, в яких фасують їжу для воїнів, і продукти харчування — дорожчають. Виробництво теж потребує багато фінансових вкладень.

— Ми готувалися три дні, — розповідає волонтерка з Дубових Махаринець Ірина. — Нас небагато, чоловік десять. Напекли порційних тортів, горішків, піріжків з різними начинками (з повидлом, капустою, горохом, маком). Є також трубочки з кремом, ватрушки, желе «Бите

скло», солодкі корзинки та ще багато всього.

Охочих придбати приготувану волонтерами продукцію було чимало. Кожен знайшов для себе щось смачненьке та задонатив.

Святового настрою додавав музичний супровід від місцевих артистів. Біля фотозони з осінньою тематикою виступали вокалісти з «Берегині» (з с. Сокілець), «Водограю» (з с. Сокілець). У яскравих українських костюмах вони співали зворушливих пісень. Виступала також співачка з Козятина Тетяна Фабіцька та дівчата-вокалістки, у супроводі гітариста.

Ярмарок розпочався близько десятої ранку і тривав кілька годин. Організатори дуже старалися нагодувати всіх смаколиків, підняти містям настрій та привернути увагу до нелегкої волонтерської праці. І вкотре довели — українці сильні, незламні, єдині!

Майже без обговорень: на позачерговій сесії депутати розглянули сім питань

ОЛЕНА УДВУД

Позачергову 66 сесію Козятинської міської ради скликали на вівторок, 28 жовтня. Почалася вона майже на двадцять хвилин пізніше запланованого часу — дещо затягнулося засідання бюджетної комісії, яка була безпосередньо перед початком сесії.

На порядку денному було лише сім питань. Перш за все внесли зміни в порядок надання фінансової підтримки громадським організаціям ветеранів та осіб з інвалідністю. Зокрема, головою

конкурсною комісії, яка розглядатиме заявки ГО, буде заступник міського голови.

Збільшили загальний обсяг фінансування по програмі соціального захисту населення «Турбота та підтримка». Зокрема, змінили суми, передбачені на виплати за надання пільг та компенсацій Почесним громадянам міста та членам сімей загиблого (померлого) Почесного громадянина міста Козятин.

Внесли зміни до бюджету на 5,3 мільйона гривень. Зокрема, 32 тисячі гривень спрямують

на Ветеранський простір на оплату відряджень та придбання техніки, 180 тисяч — на протипожежний захист у школах, трохи більше півмільйона гривень на реалізацію програми підтримки Захисників і Захисниць України та членів їх сімей, мільйон — на реалізацію заходів по програмі соціального захисту «Турбота та підтримка». На 300 тисяч гривень збільшили витрати на харчування в садочках і на 579,2 тисячі гривень збільшили видатки на виплату заробітної плати працівників Департаменту гуманітарної політики.

Також затвердили умови оренди частини приміщення ліцею № 7, що в Сигналі. Там планують відкрити буфет.

— Нам необхідно відкрити буфет, тому що до ліцею № 7 доїжджає майже 440 учнів, які вивчають Захист України, — доповіла під час сесії позафракційна депутат, директорка Департаменту гуманітарної політики Аліна Діденко. — Усі учні з різних сіл. Через те, що буфету немає, діти біжать на трасу в магазин. Ми хочемо це питання врегулювати, щоб буфет був безпосередньо

в приміщенні ліцею № 7 і щоб діти могли в буфеті купувати щось, чим вони зможуть перекусити. Буфети є в інших наших закладах, але в ліцеї № 7 такого дозволу не було, тому ми просимо підтримати це рішення.

Рішення депутати підтримали. Також обранці змінили склад постійної депутатської комісії з питань бюджету. Змінили штатну чисельність працівників «Ветеранського простору». Це було останнє питання порядку денного. На цьому засідання 66 позачергової сесії оголосили закритим.

РЕКЛАМА

ВСТУПАЙ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ІТ-СОТНІ

063 189 22 56

100.intita.com

- Програмування
- Тестування
- Веб-дизайн
- Проектний менеджмент
- Конструювання і програмування дронів

СТАНЬ
АЙТІШНИКОМ
ГАРАНТОВАНО

ОТРИМАЙ ГРАНТ НА БЕЗКОШТОВНЕ НАВЧАННЯ

IT 100

Раки — 800, новинка сезону фейхоа — 280, а сало за 200 — як подарунок долі

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У кінці кожного місяця ми робимо огляд цін на ринку і порівнюємо їх з попереднім місяцем. Цього разу у вівторок 28 жовтня, на базарі було людей не багато. Купували всього потроху та при зустрічі з кимось зі знайомих обговорювали війну, ціни на овочі та те, що сало стало дорожчим за м'ясо.

Найбільше скупчення людей було біля палатки з сітками, «ракушок» з овочами, продуктами з переробленого м'яса, біля молочки та кормів для тварин.

Яловичина подорожчала в середньому на 10 гривень: биток — 359, телятина — 339, в такій же ціні задня яловича частина, шия — 299, гуляш — 304, фарш телячий — 214, котлетне м'ясо — 265, серце — 96.

Свинину у торговій точці продавали за такими цінами: лопатка — 193, задня частина і окорок — 194, вирізка — 284, биток — 244, биток на котлети — 214, бекон — 192.

Приватні підприємці за лопатку, ребро та задню частину просили 220, биток і ошийок продавали по 280, голяшку — по 100, голову — по 25, сало — по 250, під-

черевину — по 300 — все за гривні і за кілограм.

Станом на вівторок, 28 жовтня, філе курки коштувало 184–189 гривню за кіло, гуляш — 169–180, серце куряче — 129, печінка — 104, стегно — 149.

Ціна на курку домашню піднялась на 40 гривень. Тепер її продають по 190, качка коштує 180 гривень за кіло, за кролика просили 280, віддавали за 200.

Капусту осіннього збору продають від 13 до 15 гривень, синю — по 50. Цибуля коштує від 10 до 20 гривень за кілограм, опт — по 15 що у великих, що у малих сітках. Часник сорту «Любаша» — 150, мілкіший по 50, часник у великих головках — 160 гривень за кілограм.

Морква — 10, є по 15, буряк — 10, помідори подорожчали, тепер їх можна купити від 50 до 70 гривень за кіло. Огірки від 60 до 120 за кіло. Перець болгарський продають від 20 до 160 гривень, гіркий перець по ціні вересня, по 230 за кіло, кабачки — 100, картопля — 20, диня — 55 гривень за кілограм.

Фрукти: лимони — 150, апельсини — 100, мандарини — 165,

сливи від 70, груша сорту «Ксена» — 60, ківі від 160 до 450, виноград — 150, з домашнього саду від 80 до 120 за кілограм, малина — 60 гривень за літр.

Новинка сезону — фейхоа або ананасна гуава — 280 за кілограм. Її батьківщина — Бразилія, проте росте вона і в українському Криму та на Кавказі.

— Ягода дуже багата на вітаміни та мікроелементи. Їдять її зі шкуркою, щодо смакових властивостей, то вона на любителя. Якщо купую, то не більше півкіло. У нашій родині всі солодкоїжки, а фейхоа має приємну кислинку і терпкуватий смак, — так охарактеризував смак ягоди любитель солодкого пан Андрій.

Мед коштує 110 гривень разом з півлітровою банкою. Цукор можна купити від 26 до 36 гривень за кілограм. Печериці — 140. Карась великий та товстолоб — 65, судак, короп, щука — 120, мальок — 30 гривень за кіло, канадські сомики — 50, раки подорожчали на 100 гривень. Тепер їх продають по 800 гривень за кіло, короп без луски та кишок — 75 гривень за кіло.

Ціна на молочку протягом місяця змінилася двічі. Спочатку ціна піднялася на 5 гривень, потім ще на 5. Тепер ціна молока за півтораčku — 50 гривень. Сир знежирений — 140, за сир жирний правлять 200 гривень, а продають в більшості випадків трохи дешевше, в межах 180–190 гривень. Сметана сепараторна — 150 за півлітра, сироватка — 10 гривень за півтораčku. Масло домашнє — 600 за кіло. Масло фермерське продають по 300 гривень за кілограм.

Ціни на яйця з птахоферми від

62 до 65 гривень за десяток. Яйця від домашньої курки — 75, можна купити дешевше. Яйця перепілки — 60 гривень за десяток.

Олія подорожчала в середньому на 2 гривні. Її продають від 65 до 73 гривень за літр. Гречка за ціною вересня — від 38 до 40 гривень, рис — 53, рис пропарений від 47 до 50, булгур — від 52 до 61 гривні за кіло. Боршно вищого сорту — 17,50 за кіло, пшоно — 21 гривня.

Зелень — базилік, кінза, кріп, петрушка, шпинат — 20 гривень за пучок.

У Алли Федорченко агресивна форма раку. Потрібна допомога

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Козятинчанка Алла Федорченко, мати чотирьох дітей, продовжує боротьбу з раком і просить допомоги у небайдужих людей, аби здолати підступну хворобу. Жінка пройшла третього жовтня

променеви курс на зняття больового синдрому. У неї агресивна форма раку, розвиток якої в Україні не можуть зупинити.

«Рецидив, рак, з ураженням хребта. Вчетверте подала на медевакуацію. Але перед виїздом за кордон (лікування в Україні

мені вже немає — так сказали в лікарні, я важко хвора) мені потрібно пройти вертебропластику L3 хребця. Звертаюсь знову до вас за допомогою, — пише Алла. — Приблизна сума на лікування, реабілітацію, консультації — 120 000 гривень. Прошу

вашої допомоги. Прошу підтримки. Ви два роки мене підтримуєте і допомагаєте, не залишайте мене зараз без допомоги, будь ласка.»

Реквізити:
4731219655566945 ПриватБанк
4441111000363600 монобанк

ПРИВІТАЙТЕ
З дням народження!
або з іншим святом
на RIA Козятин

Аудиторія груп RIA Козятин
Фейсбук — 17 500 підписників
Instagram — 10 100 підписників
Viber — 1 600 підписників
Telegram — 8 840 підписників

Вартість привітання
Привітання в одному пабліку — 700 грн*

* ціни вказані без урахування ПДВ

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

Сахарок Shop

Вітамін B-Complex Forte, GymBeam
90 таблеток
303⁰⁰

Чорнична паста без цукру LiQberry, 100 г
110⁰⁰

Цукрозамінник STEVIA у таблетках
300 штук
185⁰⁰

Сенсор FreeStyle Libre 2
3 шт
✓ ВСТІГНИ СКОРИСТАТИСЬ
7980⁰⁰

Декстоза Dextro Energy
99⁰⁰

Спиртові серветки медичні, 100 шт
55⁰⁰

Глюкометр NEWMED NEO + 50 тест-смужок
686⁰⁰

АКЦІЯ

saharokshop.com
+38 067 460 02 44

ЯК ВУЙНА СТАЛА ПЕРЕМОГОЮ, А БОГУДЗЕНКА — ЛИСТОПАДІВКОЮ

Історичні назви ■ Понад десять сіл колишнього Козятинського району втратили свої первісні назви, а за період незалежності лише одне з них повернуло собі історичне найменування. Так Комсомольське стало Махнівкою. Розповідаємо, як колись називалися наші села і чому їх перейменовували

ОЛЕНА УДВУД

За шістнадцять кілометрів один від одного розкинулося двоє Іванківців. Одні — під Бердичевом, інші — наші, під селом Козятином. Це зараз два населених пункти, котрі розділяє межа Житомирської та Вінницької областей, називаються однаково. А в давні часи, коли землі Козятинщини ще належали до Київської губернії, село під Бердичевом так і називалося «Іванківці». Натомість наші Іванківці споконвіку називалися «Янківцями».

Трохи більш ніж півтора століття тому Янківці належали графині Елеонорі, представниці відомого дворянського роду Тишкевичів. Імовірно, по її смерті село перейшло у власність Анелі Тишкевич. Минуло ще півстоліття і Янківці перетворилися на Іванківці. Село перейменовували за Указом Президії Верховної ради Української РСР, «з метою збереження історичних найменувань та уточнення і впорядкування існуючих назв», як вказували в тексті рішення. Хоча насправді історичну назву в Янківцях забрали, але вони стали далеко не першим селом, яке радянська влада вирішила назвати по-своєму. Бо перш за все комуністи взяли за Листопадівку. Власне, село так називається лише останні сто років. Його історична назва дуже муляла око комуністам, бо споконвіку це була «Богудзенка».

МОГЛО БУТИ ДОМБАЛІВКОЮ

Більшість мешканців Богудзенки були поляками, тож імовірно назва села походить від фрази «Богу подяка». До речі, у більш

пізніх джерелах Богудзенка згадується саме як «Богудяка». Населяли село шляхтичі римо-католики. Давній український краєзнавець Лаврентій Похилевич стверджував, що мешканці Богудзенки були настільки закритою громадою, що навіть уникали шлюбів із православними. А жили там доволі заможні люди, якщо врахувати той факт, що селяни взяли землі села в оренду у княгині Катерини Ігнат'євої.

А потім до влади прийшли більшовики і в 1924 році Богудзенка перетворилася на Листопадівку. У документах так і вказували: «причиною перейменування стала назва села, що була в розумінні релігійного побуту». Зовсім не дивно, адже більшовики закривали церкви, перетворювали храми на клуби і склади та знищували святині. А тут взагалі село «Богудзенка» називається. Припускаємо, що Листопадівкою її назвали на честь Жовтневого перевороту, який відбувся 7 листопада за новим стилем.

Разом із Богудзенкою радянська влада стала мізкувати і над новою назвою для Фрідрового. Третина населення в селі була католиками. За давніми переказами на території Фрідрового колись височило місто, яке зникло з лиця землі під час монголо-татарської навали. За іншою версією, перше поселення в околицях Фрідрового утворилося трохи західніше від сучасного села і буцім-то ще півтора століття тому там можна було побачити залишки кам'яного фундаменту будівель. Свого часу Фрідрове належало Антонові Пафнутьєву, який збудував у селі церкву. Бо до того селянам доводилося ходити в сусідню Обухівку.

По смерті Антона село перейшло його спадкоємцям, а потім — Олександрові Вавилову.

Історикиня Зоя Вільчинська у своїй книзі «Наша історія» пише, що Фрідрове збиралися перейменувати ще в 20-их роках на «Домбалівку». Однак перейменування торкнулося села вже у 1945 році. Зупинилися на назві Тернівка.

НЕ ЗАЗНАЛИ ВЕЛИКИХ ЗМІН

У тому ж 1945 році з'явилося село Велике, яке споконвіку носило назву «Велика Радзивилівка». Достеменно невідомо, чи справді Велика Радзивилівка отримала свою назву від прізвища найбагатшого у Речі Посполитій роду Радзивилів. Однак враховуючи те, що чимало вихідців із Радзивилів володіли землями Бердичева та Бердичівського повіту, така теорія може мати місце. Загалом села Козятинщини за-

Фрідрове сто років тому збиралися перейменувати на «Домбалівку». Однак у 1945 році зупинилися на назві Тернівка

знали декілька хвиль перейменувань. За нашими підрахунками, радянська влада змінила назви 16% наших населених пунктів. Деякі, щоправда, кардинально не змінилися. До прикладу, Волоські Махаринці стали просто Махаринцями. Це давнє село у XVIII столітті належало до Білилівського маєтку князів Сангушків, пізніше — до Сокильського ключа, який придбав Абрамович. Його онук, Іван-Едуард став власником Махаринець у середині XIX століття.

За кілька десятків років Волоські Махаринці розрослися ще більше — у селі з'явилася цукроварня, доволі потужна, адже там працювало 360 робітників. Окрім цукрового заводу, у Волоських Махаринцях були навіть своя лікарня з лікарем та фельдшером, однокласна народна міністерська школа, чим могли похвалитися не всі сусідні села, а також дві ковальні.

До 1945 року Йосипівка називалася Юзефівкою. Навіть цукроварня поруч досі називається Юзефо-Миколаївською

Того ж року, коли Волоські Махаринці стали просто «Махаринцями», Татарське Селище стало просто «Селищем». Воно має дуже давню історію. Принаймні, цей населений пункт відомий ще з середини XIII століття. Можливо, його історія пов'язана з монголо-татарською навалою. Пізніше Татарське Селище опинилося у володінні Тишкевичів, як і Янківці.

Юзефівка у 1945 році стала Йосипівкою, про що свідчить запис в Енциклопедії історії міст і сіл Української РСР. Півтора століття тому це була резиденція Юстина Абрамовича. Як і Волоські Махаринці, Юзефівка також розвинулася завдяки цукроварні. І в Юзефівці так само була розвиненою медицина — на початку минулого століття село мало власну лікарню.

ПРОЗВАЛИ СЕЛО ІМЕНЕМ ВЛАСНИЦІ

Та якщо Йосипівка хоча б трохи подібна до «Юзефівки», то історична назва Перемоги, кардинально відрізняється. Споконвіку це село знали як «Вуйна». За твердженням етнографа Лаврентія Похилевича, місцеві називали його «Війна». У червні 1945 році Вуйна стала Перемогою. Не важко здогадатися, що село перейменовували, щоб увіковічити перемогу Радянського Союзу у Другій світовій війні.

Роком пізніше свою історичну назву втратила Лозівка, яка завше була Германівкою. У другій половині XIX століття Германівка належала поміщику Домініку За-

вистовському, а згодом опинилася у власності Сергія Мерінга. Це — непересічна особистість в українській історії, адже Сергій Мерінг був політичним діячем, а ще впливовою особою в цукроварінні.

Змінило свою назву і Садове. Зоя Вільчинська у своїй книзі «Наша історія» стверджує, що до перейменування Садове носило назву «хутір Крушеван» або ж «Агророзсадник». Інколи його ще називали «хутір Крушевського». Однак дослідивши мапи кінця XIX і початку XX століть, ми дійшли висновку, що на місці сучасного Садового колись міг бути хутір Некоревича, а пізніше — хутір Кленова Слобода, в якому було лише сім дворів. Цей хутір належав Тимофієві та Йосипу Березовським.

Остання хвиля перейменування торкнулася населених пунктів Козятинщини у 60-их. Тоді на карті з'явилися Молодіжне і Хліборобне. А колись це були Корча Лемешівська та Корча Райковецька відповідно, про що свідчить мапа XIX століття. На місці двох сучасних сіл були заїзди, які називали за назвами сусідніх сіл Лемешівка та Райки Калинівської громади. Відомо, що назва «Лемешівка» походить від лемеша — частини плуга, який використовували, щоб підрізати ґрунт. За переказами, на території сучасної Лемешівки була кузня, де першими викували саме лемеші. Натомість Райки назвали на честь доньки Одеського губернатора, який придбав землі села і подарував їх

Режисер і письменник завітав до Козятина з історіями, що торкають серце

ОЛЕНА УДВУД

Вечері у п'ятницю, 24 жовтня у Бібліотеці Доброго Козятина влаштували зустріч із Русланом Горовим. Козятин став сто двадцять третім містом, куди завітав автор популярної книги «Казки на ніч». Загалом вже вийшло друком сімнадцять творів Руслана Горового. А ще він кінорежисер, який знімає документальні фільми, головний режисер «Магнолія-ТВ», один із авторів проекту «Служба розшуку дітей», яким займається досі..

Під час зустрічі з читачами Горовий багато жартував. Зокрема, розповідаючи про своє дитинство, сказав, що мав народитися у Дубліні, але через характер лелека закинув його у Конотоп. Після школи Руслан Горовий поїхав на Донеччину, де став журналістом, закохався, як сам каже, в степове село і перейшов на українську, адже народився і виріс письменник у російськомовній сім'ї.

— Величезна кількість людей на Донбасі і моїх друзів вже загинула за те, щоб Донбас був українським. На величезну кількість могил я вже ніколи не потраплю, тому що їх просто не існує, їх розкатали танками, особливо це стосується Луганщини, — каже Горовий. — Але наша справа — довести все до кінця. Я не хочу жити в СРСР 2.0. Я дуже хочу, щоб через багато поколінь в Конотопі народився хлопчик, який би сказав: «Мої батьки говорили українською, мої діди і

баби говорили українською, всі говорили українською. Тільки була там одна баба, що говорила російською, жила ще під час кацапсько-української війни, її можна пробачити».

Свої книги Руслан Горовий пише прямо в телефоні. Нотатки автора, які він робив у перші місяці повномасштабного вторгнення, лягли в основу його книги «Жили-були люди». Це — нон-фікшн про велику війну.

Власне, коли почалося повномасштабне вторгнення, Горовий допомагав самотнім людям старшого віку, які жили в багатопокровках і не могли вийти на вулицю — приносив кому ліки, кому продукти. Виявилось, що самотніх киян, які потребували допомоги, так багато, що чоловікові довелося переступити через свій страх і сісти за кермо. Тоді він почав допомагати не лише пенсіонерам у Києві, а й вивозити людей із окупації. Пізніше їздив у деокуповані села Київщини, звідки допомагав вивозити поранених, рятувати тварин та перевозити боєкомплекти.

— Ми заходили в село, давали необхідні речі, — розповідає Руслан Горовий. — Просто витягували людей з підвалу, розмовляли з ними. Я питаю, чи можна увімкнути камеру. Якщо мені дозволяли, я записував. І ось близько п'ятиста історій того, що люди бачили на власні очі, я зібрав у книжках і на ютуб-каналі.

Руслан Горовий зачитав багато уривків зі своїх книг. Деякі змушували козятинців сміятися,

а від деяких на очі наверталися сльози. Його книги — це не просто історії, які не залишають байдужими, це той інструмент, який допомагає волонтерити. За виручені з продажу книжок кошти купували ліки та продукти, позашляховики, «швидкі», пікапи для військових, ремонтували автівки ЗСУ, закупили більше сотні машин дров для цивільних.

— Одного разу довелося купувати навіть москвич людям, — ділиться Горовий. — Я приїхав у село. Розбите, одні димарі стоять. І тут бачу, біля одного димаря щось крутиться. Я туди, а там пара: він і вона. Хати нема. І москвич. Виявилось, що вони живуть в тому москвичі. Їхнє село потрапило під обстріл, його знищили, а ця пара встигла втекти. Вони перечікували за три-чотири села від свого. Коли наші посунули лінію фронту, вони повернулися назад, взявши машину у чужих людей. Не було їм чим доїхати додому. Вони приїхали і зрозуміли, що хати нема. Подзвонили до власників москвича і запитали: «Можна ми собі цю машину лишимо, а гроші потім віддамо?» А в тих людей була не одна ця машина. Я це почув, кажу: «Набирай-но власників цього москвича, я зараз завезу їм гроші, а то вони передумують і вам жити не буде де». Зараз вже все змінилося у цій парі, в них є будиночок, але в той момент треба було купити цей москвич. І все це робила моя книжка «Поіменник». Вона запустила багато кіл добра.

Під час зустрічі Руслан Горовий не лише розповів про себе і презентував власні книги, а й збірці дружини Людмили Горової. Вона пише вірші. Один із найзнаковіших її творів, які точно чув кожен — це вірш «Сію тобі в очі». Він став основою пісні «Враже», яку написав гурт «Енджі Крейда». Хоча насправді Людмила — дитяча письменниця. Руслан Горовий зачитав вірш дружини про війну, жартівливі вірші про кота, який линяє, про етикет, про синю морквину. А ще автор відповідав на запитання козятинців.

— У вас є книги, які озвучують відомі люди, чи не було у вас бажання самому озвучити свою книгу, як, наприклад, це робив Кузьма? — запитує Оксана.

— У мене є така книжка — «40 або чому чуваки не святкують», — відповідає Горовий. — Я сам її озвучив повністю. У мене немає часу на те, щоб озвучувати

книги. На це наче і не дуже багато часу потрібно, але постійно трапляється щось таке, що це все перебиває. Я по пів року в театрі не граю, бо у нас ще ж є вистава «Чуваки не святкують, або Ukrainian». Вона за мотивами книги «40». Ми її поставили в 2019-му і відкатали з нею багато де. Вона зараз постійно йде в Одесі, але без мене, а там, де я граю, ми возили виставу по всій Україні, а під час повномасштабної дописали другий акт. Наприкінці зустрічі Руслан Горовий зробив із козятинцями селфі, а потім відбулася автограф-сесія.

«Козятин, це було щось неймовірне! Дяка за обійми і теплі слова. Майже три години пролетіли як мить», — написав автор на своїй фейсбук-сторінці ввечері після зустрічі. Додамо, що після Козятина Руслан Горовий також відвідав Калинівку, Погребище та Фастів.

Козятинчанка стала лауреаткою конкурсу поезій

ОЛЕНА УДВУД

Педагогиня, заступниця директора ліцею № 2 Альона Мацюця стала лауреаткою поетичного конкурсу «Рожева мрія. Ан-225». Про це повідомляють на фейсбук-сторінці навчального закладу.

Конкурс поезій об'єднав понад дев'ять тисяч віршованих творів авторів із різних куточків України. За його результатами видали антологію «Рядки незламності. Народна поезія про сучасну війну». Вірш козятинчанки Альони Мацюці потрапив на сторінки книги.

Відомо, що гран-прі всеукраїнського поетичного конкурсу «Рожева мрія. Ан-225» здобув поет із Житомира Василь Головецький. Він написав твір «Мамо, я убитий в Ірпені». Його поет присвятив Героям, життя яких забрала війна. Твір також увійшов до антології «Рядки незламності».

У книзі зібрали не лише поезії, а й історії про волонтерів, які своєю невтомною працею наближають Перемогу. Відомо, що книга «Рядки незламності» поширюватиметься безкоштовно. Перші екземпляри антології вирушили до Книжкової палати України та Національ-

ної парламентської бібліотеки. Також примірник отримав ліцей № 2 Козятинської міської ради.

«Символічно, що книга була доставлена саме сьогодні, у День української писемності та мови», — пишуть на сторінці закладу.

РЕКЛАМА

НАКРИТТЯ НА КРИНИЦІ
Чистимо та поглиблюємо
криниці
Копаємо вигрібні ями
Доставка кілець
068-564-10-90

ЗАПРОШУЄТЬСЯ: 555735
ПРАЦІВНИК
по догляду за тваринами
РІЗНОРОБОЧИЙ
ЗП: 15 000 грн за місяць
Гуртожиток надається
50 км від м. Києва, Вишгородський р-н
093 193-40-69

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)
АВТОШКОЛА
запрошує
майбутніх водіїв на
навчання категорії
В, С та перепідготовку
м.Козятин, пров.Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

ПРОДАМ ДРОВА
(граб, ясен, дуб)
рубані
063-398-67-27, 096-216-52-40

«Максим «Шаман» був найкращим дронщиком»

«Я йду воювати, щоб вас від ворога захистити»

Втрата ■ У п'ятницю, 24 жовтня, Козятин прощався з двома мужніми Героями: Максимом Полонським та Русланом Блажко. Вони були різного віку, мали різні професії, але не побоялися і ще у 2022 році стали на захист Батьківщини. Загинули воїни в один день — 19 жовтня 2025 року

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Прощання з Максимом Полонським спочатку проходило біля будинку, звідки славний воїн пішов на війну. Провести в останню дорогу свого друга прийшли з фронту побратими.

— Максим був справжнім нічого і нікого не боявся. Хто йому дав позивний «Шаман», ми не знаємо, але він підходив йому. Максим був найкращим дронщиком і своїми умілими діями нас захищав і ставив перед ворогом надважкі завдання, — казали побратими.

Полонський Максим Петрович народився 2 червня 1994 року в селі Гурівці. Був старшим сином у багатодітній родині. Виховувався в любові до життя і до Бога. Відповідальний, порядний. Допомігав виховувати менших братика та трьох сестричок. Був в усьому прикладом для них.

По чоловічому стриманий і врівноважений. І водночас рішучий у своїх діях. Хлопчиком захоплювався футболом. Але допомагати по господарству вважав своїм обов'язком. Все вмів, не цурався ніякої роботи. Постійно з татом працював біля дому. В Гурівцях закінчив школу і вступив до на-

шого залізничного училища. Після училища — строкова служба. Потім працював у Києві на залізниці.

У 2017 році одружився з коханою Дарією. Всього світу крутився навколо дружини, доньки та синопка. Дуже любив свою сім'ю. Про все турбувався, забезпечував добробут родини. Дружина каже, що Максим — взірцевий господар і батько сімейства, а для неї — «всесвіт». Він випромінював щирість і доброту.

На війну пішов з перших днів. 25 лютого вже викликали до військомату. Служив у військовій частині в Гавришівці. Потім відправили на Херсонщину у складі підрозділу морської піхоти. Отримав поранення. Навчання — і тепер вже Дніпропетровщина.

Про війну не говорив. Мама каже: «Якось закрився під час війни». Мабуть, не хотів свої проблеми переносити на родину. Лише казав, що дуже сумує за сім'єю і найбільше чого бажає — це бути поряд з ними. Коли телефонував, сім'я неймовірно раділа. А Тимурчик, синопка, якому незабаром виповниться 2 роки, виривав телефон і щось прагнув сказати татові. У відповідь чув, що

татусь його любить, приїде.

18 жовтня був останній зв'язок. На питання: «Як ти?» — надіслав голосове повідомлення: «Все добре, ми працюємо». Настрій був гарний, не збентежений. Більше зв'язку не було.

Солдат Полонський Максим Петрович, оператор безпілотних літальних апаратів 3-го батальйону військової частини А-4123, під час виконання бойового завдання в районі населеного пункту Вовче, Синельниківського району, Дніпропетровської області, 19 жовтня 2025 року — загинув.

Під час несення військової служби, був нагороджений медаллю «За військову службу Україні» (08.01.2024 р) та відзнакою міністра оборони України «За поранення» (24.01.2024 р).

Поховали Героя від Гімн України на Алеї Слави сільського кладовища.

Серед людей, що прийшли попрощатися з Русланом Блажко на площу у Козятині, були його побратими. Вони розповіли, що Руслан був товаришким, надійним і ніколи і нікому не відмовляв у допомозі.

— Іноді запитують, яка статистика, кого більше гине на фронті, захисників України чи окупів. Кількісно гине більше їх. А якщо взяти до уваги, що у них за двохсочений різний збрід, то у нас гинуть найкращі, — казали воїни.

— Який у Руслана був позивний? — запитав журналіст.

— Не було у нього позивного, ми його називали наш охоронець Русланчик.

Блажко Руслан Миколайович народився 22 лютого 1976 року в селі Старі Богородчани, Богородчанського району Івано-Франківської області. Там закінчив школу, технічне училище. Отримав фах зварювальника. Мама про нього розповідала, що Руслан ріс дуже слухняним і добрим. Любив рибалити. Але домашня робота забидала чимало часу. Він завжди допомагав батькам по господарству.

Коли оселився в селі Махаринці, працював на цукровому заводі. Піс-

ля закриття виробництва, їздив до Києва, де знайшов роботу зварювальника. Два тижні працював, потім повертався додому та брався до домашніх справ. Сусіди любили його за доброту і чуйність. Спокійний, врівноважений. Ніхто ніколи не чув від нього злого слова.

30 червня 2022 року був мобілізований. Говорив: «Я йду воювати, щоб вас захистити». Він не хотів, щоб війна дійшла до вже немолодих батьків, дружини, дітей, онучки. А внучка Владочка — найбільша його вітха. Коли був поряд з нею — наповнювався світлом. Гралися, танцювали разом. Два тижні тому був у відпустці, робив ремонт у квартирі. Був дуже майстром.

Службу проходив в Покровському пеклі. Там отримав поранення. Осколок в коліні так і залишився. Про війну не говорив, прагнув заспокоїти рідних, виходив на зв'язок як тільки міг. 18 жовтня була остання розмова. Розпитував про домашні справи, рідних, про внучку.

А ніч та була страшна, літало і падало залізо, вибухало і горіло все навколо. 19 жовтня о 6:02 вийшов з мережі. Дружина очікува-

ного дзвінка не дочекалась.

Молодший сержант Блажко Руслан Миколайович, командир 3-го міномета, 1-ї мінометної батареї військової частини А — 2960 під час виконання обов'язків військової служби, завдань пов'язаних із захистом Батьківщини, незалежності та територіальної цілісності України, в районі населеного пункту Новопавлівка, Синельниківського району, Дніпропетровської області 19 жовтня 2025 року — загинув.

Тепер ратну справу Руслана продовжують старший брат — майор Збройних Сил України, син, чоловік доньки.

Нагороджений Руслан Миколайович Блажко «Золотим Хрестом» головнокомандувача збройних сил України. Грамотою та подякою командира військової частини А — 4628.

Поховали славного воїна у Махаринцях.

Загинув в бою, знищуючи ворогів

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Коли ворог вдерся на нашу землю, Олексій Буга став у лави ТРО. У жовтні 2025 року мужній воїн з позивним «ЧІК» загинув.

У неділю, 26 жовтня, його зустріли рідні і громада. Біля будинку Героя було багатолюдно. Траурний кортеж їхав не асфальтною доріжкою, а рушником з квітів.

— Це все Валя організувала, — розповідали сусіди з будинків Артура Венжика 60 та 62.

Важким було прощання біля будинку Героя. Біля домовини воїна майже ніхто не стримував сліз. А сусіди повторювали: «В такий сонячний день і таке горе. Добрий, завжди усміхнений, ми знали Олексія тільки з доброї сторони і був він золотим чоловіком».

Олексій Григорович Буга народився 1 серпня 1970 року в селі Вікторівка, Козятинського району. Проживав у селі Воскодавинці у великій родині, де було 5-ро дітей. Навчався в Зозулинській школі. Далі у Хмільнику здобував професійно-технічну освіту. Ще з дитинства дуже любив техніку, трактори, мотоцикли.

Працював у колгоспі водієм, де сівав за кермо не тільки автомобіля, а й важкої сільськогосподарської техніки. Про Олексія тоді ще казали, що «це водій на вагу золота».

Далі — строкова служба у Прибалтиці. Після чого переїзд до міста Конотоп, де розпочав свій трудовий шлях спочатку на залізниці, а згодом — протягом 20 років робота у правоохоронних органах.

Після виходу на пенсію, повернувся на малу Батьківщину. Придбав у Козятині квартиру, щоб бути ближче до мами. З мамою у Олексія були особливі, теплі стосунки. Усю свою турботу до останніх днів він віддавав їй, піклувався про неї та доглядав. Про нього казали, що далеко не кожна дитина так ставиться до своїх батьків, як це робив Олексій.

Свою трудову діяльність продовжив в охороні у місті Києві, потім у Козятинському автотранспортному підприємстві.

У 2022 році Олексій долучився до тероборони. Від 13 червня 2024 року ніс службу на Миколаївщині, Харківщині — Вовчанській та Дворічанській, бої біля Куп'янську. А потім — пекло на Дніпропетровщині.

Завжди намагався тримати зв'язок з рідними, особливо після першого бойового завдання, коли вся родина чекала в напрузі пекельний тиждень хоча б вісточки від Олексія. Відтоді при будь-якій можливості він чи телефонував, чи надсилав короткі повідомлення, аби його рідні не хвилювались.

12 жовтня 2025 року вранці поговорив з дружиною по телефону, потім ще вислав фото. Це було востаннє... Під вечір дружині побратими Олексія розповіли, що внаслідок прямого зіткнення з ворогом, переважаючим у кількості, знищивши декількох окупантів в запеклому бою, солдат Буга Олексій Григорович, водій 2-го взводу протитанкових ракетних комплексів роти протитанкових ракетних комплексів військової

частини А — 4962 поблизу населеного пункту Олексіївка, Синельниківського району, Дніпропетровської області — загинув.

Молодший брат, Леонід, який також боронить Україну, не просто втратив брата, а друга й порадики. Старша сестра, багаторічний племінник втратили близьку рідну людину, дружина — найкращого чоловіка. А громада та вся Україна втратили свого захисника, Героя, мужнього та відважного воїна.

Поховали Олексія на Алеї Слави міського кладовища з усіма військовими почесностями.

1.1 РОБОТА

□ **Запрошуємо на роботу водія категорії D 097-683-79-55**

1.4 ПРОДАМ

- Буряк кормовий 063-419-00-38, 063-419-00-95
- Гній-перегній 097-906-39-19
- Дрібну картоплю в Козятині, вул. Єдності , біля училища. 096-094-45-09
- Дрібну картоплю, килими, килимові доріжки, овальні стіл для вітальні,, картини, тент на причіп, клітки для нутрій та королів, цегла селікатна, , магнітола Панасонік, посуд жаростійкий (новий), борти на причіп. 097-634-00-43
- Дрібну картоплю. 093-485-06-41
- Дрібну картоплю. 068-007-21-49
- Залізобетонні стовбчики 1,5 м, алюмінієві бідони. 063-299-33-18
- Зерно ячменю та пшениці. 068-056-55-67
- Картоплю велику 098-030-91-39
- Картоплю велику, посадкову, дрібну, кормовий буряк, моркву, цибулю, часник. Можлива доставка. 097-354-76-54
- Картоплю велику. 067-896-44-14
- Картоплю дрібну 063-190-46-76
- Картоплю дрібну і велику 063-99-20-321
- Картоплю мілку, буряк кормовий 098-321-74-24
- Картоплю мілку. 063-659-84-34
- Кормовий буряк, дрібну картоплю 098-719-53-32
- Котел газовий Vaillant, двоконтурний б/в, мийка кухонна металева (нерж) б/в, телевізор LG б/в. 063-309-57-63
- Плиту «Hansa» в гарному стані,самовивіз. 093-225-06-57
- Пральну машину «Малютка», посуд, бідони 2 шт., каструлі, лещата, миски, взуття, куртки, полушубок, коси для трави та інше. 063-744-29-92
- Спальний гарнітур білий, кровать двоспальна, 2 прикроватьні тумбочки, шафа з двох половин з зеркалами. 063-402-27-42
- Тюки пшеничні, ячмінні, зерно ячменю та пшениці 067-92-97-246
- Холодильник «Мінськ» б\в в гарному стані, морозильну камеру на 3 відділа. 093-022-75-64
- Холодильник, диван кутовий, пілосос, котел «Проксурів». 063-234-29-75

1.5 НЕРУХОМІСТЬ

- 1-кімн. кв., центр міста, 2/9, 37 кв. м., житловий стан. 093-704-31-57
- 2- кв. м., центр, 43 кв. м., другий поверх, інд. опалення, житловий стан. 093-704-31-57
- 2-кімн. кв., 30 кв. м., другий поверх, центр міста, біля парку, інд. опалення, житловий стан. 093-704-31-57
- 2-кімн. кв., 4 поверх, центр міста. 073-003-80-13
- 2-кімн. кв., в одноповерховому будинку, центр міста, інд. опалення, житловий стан. 093-704-31-57
- 2-х кімн. кв. на 1 поверсі, без ремонту. с. Козятин, вул. Подільська, 151 063-293-42-64, 067-172-43-75
- 3-кімн. кв., 67 кв. м., перший поверх в центрі міста під магазин та офісні приміщення 093-704-31-57
- 3-кімн. кв., вул. Мічурина, 4 поверх, інд. опалення, без ремонту. 093-704-31-57
- 3-кімн. кв., чешка, центр, інд. опалення, гарне планування 093-704-31-57
- Будинок 64 кв. м., інд. опалення, житловий стан, біля вул. Івана Франка. 093-704-31-57
- Будинок 80 кв. м., гараж, сарай, два види опалення, 7 сот. зем. ділянки, неподалік центру. 093-704-31-57
- Будинок гарний в центрі міста, госп. будівлі та приміщення, які можна здавати в оренду. 073-003-80-13
- Будинок р-н училища, новий, з ремонтом, гараж , земельна ділянка. 073-003-80-13

- Будинок р-н Івана Франка, три кімнати, гараж, госп. будівлі, м/п вікна, земельна ділянка 4.5 сот., плодіві дерева, поруч автобусна зупинка. 073-003-80-13
- Будинок с. Махаринці, є газ, без зручностей, велике подвір'я, 25 соток городу. 073-003-80-13
- Будинок с. Титусівка із зручностями, дві кімнати, м/п вікна, город 30 соток. 073-003-80-13
- Будинок цегл. 72 кв.м., 3 кімнати, газ. та пічне опал.,госп. будівлі, криниця, город 31 сот., великий сад, виноград, поруч став,сосновий ліс 097-708-66-87
- Будинок цегл. 72 кв.м., 3 кімнати, газ. та пічне опал.,госп. будівлі, криниця, город 31 сот., великий сад, виноград, поруч став,сосновий ліс 097-708-66-87
- Гараж в КООП Жигулі, перекритий шифером, бетонна стяжка, 26 кв.м. Торг.. 096-730-43-73
- Гараж в КООП «Жигулі». 093-095-17-57, 096-737-40-40
- Здам 1-кімнатну квартиру в центрі Козятини. 063-35-36-128
- Земельна ділянка 30 сот. (15 сот. + 15 сот.), свердловина, центр. водогін, усі комунікації. пров. Каткова. 067-252-69-68
- Здам будинок. 096-313-89-63
- **Здам в оренду ролет 20 кв. м., на ринку Хлібодар. 063-342-67-53**
- **Здам в оренду ролет 20 кв. м., на ринку Хлібодар. 063-342-67-53**
- Земельна ділянка в центрі міста, вул. Грушевського під будинок чи гаражі. 093-704-31-57

- Земельна ділянка під забудову 13 сот., поруч газ, р-н І.Франка в м. Козятин 093-492-09-83
- Пів будинку м. Козятин, вул. Соборна (Пушкіна) 2/2, заг. площею 55 м.кв., утеплений будинок, вода, газ, госп. будівлі, зем. діл-ка 6 сот. 063-69-49-649
- Пів будинку, вул. Артура Венжика, опалення, криниця, 9 сот. зем. ділянка. 073-003-80-13
- Частину будинку з усіма зручностями в центрі міста, пл. 66 кв.м., 3 кімнати, госп. будівлі. 067-713-31-50, 097-634-00-43
- Частина будинку 70 кв. м., вул. Валдаєвська, без ремонту. 093-704-31-57
- Частина будинку поруч з центром, 70 кв. м., житловий стан, інд. опалення, госп. будівлі 093-704-31-57

1.6 АВТО/МОТО

- Диски + гума зимова R13 4 шт. 073-003-80-13

1.7 КУПЛЮ

- Картоплю дрібну, зерно, кормовий буряк. 073-143-61-18
- Картоплю. 097-748-36-29

ВТРАТА ДОКУМЕНТІВ

- **Втрачений військовий квиток на ім'я Троян Денис Володимирович вважати недійсним.**

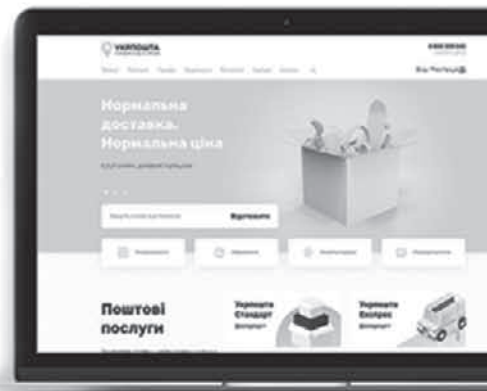
Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ

Бакалавр Комп'ютерних наук

Стань айтишником рівня Middle

067-431-19-21

Робота в IT ГАРАНТОВАНО!

ОКЕЙ 99.5 FM

Рідна хвиля!

Подати оголошення в газету RIA-Козятин дуже просто!

Для розміщення оголошення в газети RIA зателефонуйте у відділ прийому оголошень. Оператори відділу допоможуть обрати рубрику, скласти текст оголошення, здійснити оплату.

✳ **067-68-78-940** ☎ **093-437-22-16**
🕒 **095-088-58-62**

Вартість публікації оголошень з 1 січня 2025

□ Продам, куплю, різне — 20 грн	□ Продаж свійських тварин — 60 грн
□ Авто Мото, нерухомість — 40 грн	□ Оголошення в рамці — 100 грн
□ Втрата документів — 100 грн	□ Фотооголошення — 150
□ Виділене оголошення — 50 грн	□ Робота, ремонт та послуги — 150 грн

Години прийому оголошень:

- пн, ср, чт, пт з 9:00 до 14:00
- вівторок з 9:00 до 14:00 останній день подачі оголошення
- **субота і неділя - вихідний**

Молодий лебідь, не набравши висоти, зачепив високовольтні дроти

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Цю історію нам розповіли місцеві любителі живої природи. Вони бачили, як лебідь хотів прямо з води піднятися у небо та, не набравши потрібну висоту, зачепив дріт під напругою у 10 тисяч вольт. З дротів посипалися іскри, а птах впав у воду.

Щоб побачити потерпілого птаха, журналіст пішов до водойми. — На водокаччі було дві сім'ї лебедів. Один із молодих лебедів спробував високо злетіти та заплутався у проводах високовольтної лінії. Мабуть так співпало, що одна лебедина родина перелетіла до клубного ставка, а на водокаччі залишився молодий лебідь і його батьки. За пораненням лебедем ми спостерігаємо декілька днів, він не літає, — розповів директор стадіону Володимир Шурман, — Скоріш за все цього року

у нас лебеді залишаться зимувати. Таке вже було не раз. Шкода було спостерігати за тим, як птахи ходили льодом між рибалками в сторону приватного сектору і назад до своєї ополонки. Якщо залишаться на зиму, то допоможемо їм зиму пережити, досвід маємо, — каже пан Володимир.

Поки невідомо чи зможе постраждалий лебідь літати. Зовні з його крилами ніби все гаразд. Справа у іншому: чи самі птахи погодяться на переліт. Козятинчани ж їх пряниками, бубликами привчили до «подачки» і деякою мірою відучили від харчування природним кормом.

— Лебедів, які залишилися зимувати, можна підгодовувати цільним зерном (пшениця, овес, ячмінь, кукурудза) та дрібно нарізаними або тертими овочами (морква, капуста, буряк). Важливо не годувати їх хлібом, оскільки

він викликає розлад травлення і може бути смертельно небезпечним для птахів. Крім того, гниття хліба у воді викликає надмірний ріст водоростей на поверхні водойми, які в свою чергу поглинають кисень і, гниючи, виділяють небезпечні для риб токсини, —

нагадує орнітолог Олександр, — Годувати водоплавних птахів слід тільки під час сильних морозів, коли водойми замерзають і лебеді не можуть дістати природний корм. Ополонка для лебедів має бути на мілководді, щоб птах міг дістати корм з дна водойми.

Поїхали в Іллінці претендентами, а повернулися чемпіонами

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Минулої п'ятниці, 24-го жовтня, в Іллінцях відбувся відкритий чемпіонат Вінницького району з баскетболу серед юнаків 2009 року народження та молодших.

В турнірі взяли участь шість команд. Це господарі майданчика — баскетболісти Іллінців, команди Ладизина, Оратова, Липовця, Калинівки та Козятина. Всі учасники турніру волею жереба були розділені на дві групи. До групи «А» увійшли команди Липовця, Іллінців та Козятина.

В групі «В» змагалися команди

Оратова, Ладизина та Калинівки. В групі «А» наші земляки перемогли баскетболістів Липовця з рахунком 46:22. У другій зустрічі групового турніру команда Козятина ще переконливіше перемогла команду господарів майданчика з рахунком 60:16 і посіла перше місце в групі.

В групі «В» перше місце виборола команда Калинівки. Вона й зустрілася у фіналі з баскетболістами Козятина.

Фінальна зустріч виявилася видовищною і бойовою, особливо у першій половині матчу, де команди йшли майже очко в очко.

В третій чверті стала вима-

льовуватися перевага команди Козятина. В останній чверті команда Козятина вже грала в своє задоволення і перемогла команду Калинівки з рахунком 42:25. Тож баскетбольна дружина КДЮСШ

повернулася додому з золотими медалями та кубком за перше місце. Спортсмени подякували організаторам чемпіонату та ЗСУ, що мають можливість тренуватися і проводити змагання.

АНЕКДОТИ

Дзвінок черговому по поверху в готелі:
— Допоможіть, я з тещею посварився в номері, і вона каже, що хоче вистрибнути з вікна!
— Це приватний випадок, до нас не має відношення.
— Має! Чого у вас вікна не відкриваються?
— Лікарю, як він?
— У важкому стані, інфаркт, переломи. Хочете йому щось сказати, то я передам.
— Спитайте, чи я здала на права?

— Що не кажіть, куме, а бджоли, то гарна річ! Я в цьому році собі завів.

— І що? Скільки меду викачали, куме?
— Та меду я ще не бачив, а тещу вони вже тричі покусали.

Розмовляють двоє друзів:
— Розумієш, для мене ідеальна жінка — це та, яка не влаштовуватиме скандали, не висуватиме претензій і не вимагатиме грошей!
— Таку доведеться надувати самому.

Жінка проливає на себе тарілку з супом.
— Трясця, я схожа на свиню!
Чоловік:
— Ага. Ще й супом облилася.

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

ЧЕТВЕР, 30 ЖОВТНЯ
14°C 15°C
4°C 5°C

П'ЯТНИЦЯ, 31 ЖОВТНЯ
12°C 12°C
4°C 8°C

СУБОТА, 1 ЛИСТОПАДА
9°C 10°C
2°C 5°C

НЕДІЛЯ, 2 ЛИСТОПАДА
13°C 13°C
4°C 6°C

ПОНЕДІЛОК, 3 ЛИСТОПАДА
14°C 12°C
9°C 7°C

ВІВТОРОК, 4 ЛИСТОПАДА
11°C 11°C
7°C 6°C

СЕРЕДА, 5 ЛИСТОПАДА
11°C 10°C
6°C 5°C

ГОРОСКОП

ОВЕН

Важливо продумувати кожен крок. Використайте час для проєктів, які довго відклалися. Можливі труднощі в комунікації у діловій сфері.

ТЕЛЕЦЬ

Можливе визнання у колективі або зростання компетенції. Проте також можлива конкуренція або заздрість від людей, яким не до душі ваш успіх.

БЛИЗНЮКИ

Вас закрутить вир інформації та спілкування. Нові знайомства, цікаві пропозиції надходитимуть звідусіль. Важливо розібратися в потоці відомостей. Слідкуйте за внутрішнім балансом.

РАК

Довіряйте своєму досвіду, особливо в питаннях, що стосуються нерухомості або великих сімейних покупок. У роботі краще діяти за перевіреною схемою, це не час для експериментів.

ЛЕВ

Варто бути обережними з планами та зобов'язаннями: не беріть на себе занадто багато. Будьте уважні з фінансами — є ризик витратити більше, ніж можете собі дозволити.

ДІВА

Пора навести лад у думках і справах. Не поспішайте переходити до нового: завершіть те, що вже розпочате. На роботі — плануйте, розподіляйте сили та не ігноруйте «дрібниці».

ТЕРЕЗИ

Цього тижня ситуація може швидко змінюватися. Не захоплюйтеся обіцянками — можлива перевірка: хтось із оточення може очікувати від вас занадто багато.

СКОРПІОН

Розберіться з давно накопиченими питаннями — відпустіть те, що тягне назад. Можлива ситуація, яка змінить ваше уявлення про навколишніх людей.

СТРІЛЕЦЬ

Вас можуть відвідати ідеї, що стосуються майбутнього. У роботі не бійтеся виходити за межі звичного й пропонувати нестандартні рішення. Не давайте обіцянок, які не зможете виконати.

КОЗОРІГ

Цілеспрямованість і наполеглива праця принесуть видимі результати. Можливе підвищення або отримання відповідального проєкту. Зосередьтеся на довгострокових цілях. Фінанси стабільні.

ВОДОЛІЙ

Чудовий період для експериментів, інновацій і сміливих рішень. Але не нав'язуйте їх усім навколо — сприйнятливості інших може бути іншою. Можлива критика чи незрозуміння — шукайте союзників.

РИБИ

Уникайте поспішних рішень. Зосередьтеся на довгострокових цілях і не робіть імпульсивних висновків. При ретельному плануванні ви зможете долати труднощі і досягати фінансового зростання.